

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1051/2024
11.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Весне Мاستиловић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Никола Марковић, адвокат из ..., против тужене ГО Младеновац, коју заступа Градско правобранилаштво града Београда, Одељење у Младеновцу, ради поништаја решења, враћања на рад, накнаде зараде и уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 822/22 од 30.11.2023. године, у седници одржаној 11.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 822/22 од 30.11.2023. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 822/22 од 30.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужне и потврђена пресуда Основног суда у Младеновцу П1 30/21 од 27.12.2021. године, у ставовима првом и другом изреке, у усвајајућем делу става трећег изреке и у ставовима четвртном и петом изреке, којима је поништено као незаконито решење привременог органа ГО Младеновац од 31.08.2015. године, обавезана тужена да тужиљу врати на рад, на место ... Општинског правобраниоца, на ком је тужиља обављала послове пре доношења решења од 31.08.2015. године, обавезана тужена да тужиљи на име накнаде штете у виду неисплаћених зарада, за период од 01.12.2015. године до 31.07.2017. године, исплати 1.574.884,27 динара, односно одређене појединачне месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, да у корист тужиље за период од 01.12.2015. године до 01.07.2017. године уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање у корист Републичког фонда за ПИО - Филијала Младеновац, доприносе за социјално и здравствено осигурање у корист Републичког фонда за социјално и здравствено осигурање запослених, Филијала Младеновац и доприносе за случај незапослености Фонду за осигурање незапослених, а према основици која буде важила на дан исплате у пуном износу према стручној спреми коју тужиља има, као и да јој на име накнаде трошкова парничног

поступка исплати 210.370,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, у смислу члана 403. у вези члана 441. Закона о парничном поступку.

Тужиља је поднела одговор на ревизију.

Правноснажном пресудом поништено је решење привременог органа ГО Младеновац од 31.08.2015. године којим је тужиљи утврђен престанак функције ... Општинског правобраниоца Градске општине Младеновац, на основу Одлуке о изменама и допунама Одлуке о општинском правобранилаштву, па је последично обавезана тужена да тужиљу врати на рад, да јој накади штету у виду неисплаћених зарада, за период од 01.12.2015. године до 31.07.2017. године, у износу од 1.574.884,27 динара, као и да у корист тужиље уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање, доприносе за социјално и здравствено осигурање и доприносе за случај незапослености.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези са чланом 441. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим у случају када се тужба односи на новчано потраживање, у ком случају се за дозвољеност ревизије примењују исти услови као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање (члан 403. став 3. ЗПП).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 23.09.2015. године. Вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде је 1.574.884,27 динара.

Имајући у виду да се тужбени захтев не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, а да вредност новчаног потраживања побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена, па је применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Тужиљи не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**